

FELSŐ-ZEMPLEN

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI HETILAP.

MEGJELEN MINDEN CSÜTÖRTÖKÖN.

SZERKESZTŐSÉG:

Hova a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő:
Kossuth Lajos-utca 34. szám.

ELŐFIZETÉSI DÍJ: Egész évre 8 kor,
fél évre 4 kor, negyed évre 2 kor.

— Egyes szám ára 20 fl. —

Kéziratok nem adtnak vissza.
Börmentation levelek nem fogadtatnak el.

Nyílt-ter soronként 40 fl.

KIADÓHIVATAL:

Hova az előfizetések, hirdetési és nyílt-ter díjak küldendők:
Landesman B. könyvnyomdája.

Békesség néktek!

1907. december 24.

Szent Karácsony napján eme szavakkal köszöntjük olvasóinkat, midőn boldog ünnepeket kívánunk s óhajtjuk, hogy szálljon meg mindenkit a békesség lelke a maga teljessége szerint! Hiszen bennünk és körülöttünk minden, a pihenő természet néma csendje, a köznapis zibongás megszűnése, a szív indulatainak elcsendesült viharzása, a hívők éneke, fohászja, a karácsonyi fenséges történet megújuló emléke, minden, de minden a békét hirdeti s fennen magasztalja.

Ama körülmény, hogy a karácsonyi eszme, a maga évenként történő megújulásának tényével oly átalakító hatást gyakorol a lelkekre, fényes bizonyosság arra nézve, hogy az emberi élettel, melyet az ellentétes erők összeütközése oly sokszor változtat át a sivár kiüresítés mezejévé, benső rokonságban van a békesség lelke, sőt a maga nagy rendeltetésének megfelelő emberi élet a ható és ellenható erők végtelen láncolatában csak a békesség eszméjének megvalósulása lehet. A titkos bölcsességnek valami csodálatraméltó megnyilatkozása és bizonyosságtétele szemlélihető erre nézve ama fényben, mely szerint a karácsonyi fénylő csillag sugarainál Kánaán gazdag mezői felett először is békességet hirdet az isteni kegyelem az anyalok karának zengő éneke által s a váltás nagy munkása is eme szavakkal lép a világba: Békesség néktek!

És itt egy nagy ellentéttel állunk szemben.

Letűnt századok örökség gyanánt hát-

ramaradt tanúsága és nagy szellemek egy-behangzó vallomása éppen úgy, mint a mindennapi tapasztalat azt bizonyítja, hogy az emberi élet „mindenek harca mindek ellen,” a küzdelem: végtelen láncolata, a szellem érvényesülésre irányított törekvéseinek erő kifejtése, mely örök nyugtalansággal, soha nem pihenő békétlenséggel jár. S mégis az Üdvözítő, kinél jobban az emberi szív és lélek törvényeit senki nem ismerte, békességet kíván először a világnak, miből világos, hogy minden ellenmondás dacára is békességben foglaltatik az emberi szív üdvvilágának minden törvénye és minden bölcsessége. Az emberi lélek alapvető törvénye a békesség törvénye, s a legnagyobb bölcsesség a békesség lelkeinek bölcsessége.

Éppen azért, midőn békességet kívánunk, csak azt kívánjuk, amit az emberi természet maga is kíván és követel.

S a midőn békességet kívánunk, nagyon is érezzük, hogy korunk társadalmának semmire sincs nagyobb szüksége, mint a békességre. Tudjuk mindnyájan, hogy a békesség a mi életfeltételünk s boldogságunk alapja s a békességet nem találjuk sehol sem.

Korunk emberei nagyon szeretik a jelszavakat. Ilyen jelszó, melyet sokan előszeretettel hangoztattak: a pax, béke. Azonban a társadalmi életnek lépten-nyomon feltűnő jelenségei fényes bizonyosságul szolgálnak arra nézve, hogy ez a jelszó is káprázat, fantom, önámítás, melyet a dolgok folyásával elégedetlen s egy békésebb világon csüggő lélek képzelete alkot.

Látjuk, hogy az állami élet is a béke aegjse alatt folyik. Tényleg azonban ez a

béke csak szépitett kifejezés a háboru helyett, mert nem dörögnek ugyan az ágyuk, nem csillognak a kardok, nem hallatszanak harci kiáltások, de mindenki tudja, hogy nyereg alatt, felkantározva ugrándoznak a harci paripák, a hadfiak a kard markolatán tartják kezüket s békés foglalkozástól elvont munkás emberek háborusdít játszanak. Persze a béke érdekében. De milliók elégedetlensége s terhe, nyögése az ár ezért az ugynevezett békéért.

A társadalmi élet külső képe látszólag nyugodt, mintha csak a békesség lelke lehelte volna rá a nyugodtság hamvát. De érezzük, hogy e nyugodtság leple alatt a végtetekig menő kínos harc folyik, melyben osztályok-osztályok ellen, érdekek-érdekek ellen küzdenek, az egyén ellentétbe helyezkedik a társadalommal, a társadalom elnyomja az egyént; a szenvedélyek tüze felforgatja az erkölcsi rendet; a tehetség és protekció egymással folytatott küzdelme megcsufolja az érvényesülés törvényeit; a harag, irigység és önzés csak táplálják a harci tüzet, melyben a tisztesség és becsület is oly sokszor elég, megemésztenek.

S ha még hozzá vesszük, hogy sokszor a családok békéje is csak olyan, mint az árnyék, mit futó felhő a földre vet, mint a buborék, mit a szeretetlenség s az anyagi javakhoz tapadt kislelkűség zordon szele oly hamar elfű, megsemmisít s hogy az emberi kebel itt is, ott is érzelmei és indulatok, hajlamok és szenvedélyek egymással vívott küzdelmének színhelyévé válik, bizony beláthatjuk, hogy a béke jelszava csak sivár üresség, elkoptott frázis.

Nem csoda, ha érezzük, hogy a valódi békességre nagy szükségünk van. Ta-

TÁRCZA.

A s z á j h ő s.

Öt év előtt történt. Karácsony első napján. Emlékezetes időpont ez életemben: mint katoná, akkor mentem legelőször hosszabb szabadságra. Nem akarom leírni, hogy milyen érzést ébreszt egy szegény bakában az a tudat, hogy 4-5 napig még a káplár ur sem parancsolhat neki, hanem rátérek elbeszélésem tulajdonképeni hősré.

Szabadságlevéllel a kezemben, boldogan rohantam ki a keleti pályaudvarra, hogy a legelső gőzössel elvitsem magam a fővárostól 15-16 kilométernyi távolságra fekvő falumba, — de keserű csalódás ért, mert lekéstem a vonatot.

Nagy zavaromban egy katonás ötletem támad, elhatározám ugyanis, hogy neki vágok az országútnak és kigyalogok. Kiszámítottam, hogy három órával előbb leszek otthon, mintha a legközelebbi vonat indulását bevárom.

Verőfényes, szép téli idő volt, én honvédbakához illő menetütemben vágtam neki a tizedik kerületnek.

Már Kőbányára értem; elhagytam a részvényserfőzde hatalmas kapuját is és éppen oda értem, ahonnan lassan bontakoztak ki a rákosi téglagyár hatalmas kéményei, amikor üggetve halladt el mellettem egy üres parasztszekér.

— Adj! Isten! — vitéz uram! Hát kend hová oly zaporán? ... kérdé tőlem a csikókat kormányozó atyafi és egy nagyot csapott ostorá-

val a rudas füle közé, hogy megállítsa az agyonfázott jószágot.

— A szomszédba, bátyám, — felelém. — Kereszturra visz az utam.

— Ha fölúgrik, hát elviszem szívesen, mert én meg Csabára megyek. Kis tehertől nem gebed meg a jószág!

— Ha ráviszi a szivesség, bátyám hát örömmel, — mondtam — és már a másik pillanatban vígan vágatott a két almásszürke a megfagyott országúton.

Kocsisomnak pedig megeredt a nyelve:

— Annék lábtakarót, öcsém, de nem lehet. Kend fiatal ember, kiállja ezt a kis hideget. Mikor én katonáskodtam, Dániával hadakoztam, olyan hideg volt, hogy belefagytam a nyeregká-pába, a köpenyegüngkből meg olyan darabokat tördeltünk, amilyet csak akartunk.

— Bátyám is volt katoná? kérdém — tá-másodkva.

— Hogy vótam-e? Az áldóját ennek a pró-funtos világnak! — hiszen csak is mi voltunk az igazi katonák! Aki még csak 8-10 éve ette a császár kenyerét, arra azt mondtuk, hogy — poros fülű ujonc! Ma alattatok — már tegezett az Istenadta! — meg se melegedik a szalmazsák és haza küldenek benneteket!

— Nagy sor ez a pár esztendő, — mondtam, — elég ebből ennyi is!

— Hászen tudom én, hogy így okoskodtok, mert minél jobb a dolgokat, annul rosszabak vagytok! ... Hej, az én időmben, bezzeg más világ volt!

Fázni kezdtem. A gyorsan haladó szekér hatisította a levegőt és úgy éreztem, mintha lábaimba hangyaboly zsibergett volna. . .

— Bátyám, adjon egy kis takarót, mert elfagy a lábam.

— Ippen néked hoztam. Hát elvinnéd, hogy a fájós, öreg lábamról a tiedre tegyem, fiam? Vén csatár vagyok, a golyós lábam már nem állja a hideget?

— Golyó van a lábában kegyelmednek?

— Ha benne volna, már régen kikuniroztam volna belőle. Csak azért nevezem „golyós lábnak,” mert a bécsi csatába neki vágódott egy ágyugolyó.

Hóhó! . . . — gondoltam, az öreg ugylátszik háriszkodik, hát csak rajta, miket fog maszlagolni, eszemadta. Tovább kérdezem:

— Hát bátyám volt a bécsi csatában is?

— Kurta az eszed, fiam! Hászen mondtam már, hogy Dániában ott voltam a csatában, hát minek kérded?!

— Arra a hadjáratra büszke lehet!

— Ami azt illeti, volna jussom hozzá, de mán mégse természetem. Csakhát szívesen elbeszélgetek róla, ha van kivel.

— Én meg szívesen halgatom.

— Van is mit, öcsém. Nagy sor volt az; nem is lesz egyhamar mása.

— Hát miért is volt az a háború?

— Mert a muszka király össze veszett a török basával, a pedig jó barátja volt a porosznak. Ez a védelmére kelt amannak és a vége az lett, hogy minekünk kellett rámaszni a fejükre!

lán e szükség érzete okozza azt, hogy midőn a karácsony megérkezik s ama régés szép történetek emléke megújul lelkünkben, igazi benső örömmel üdvözöljük a békesség nagy ünnepét, amely meghozza számunkra azt, amit annyira szeretünk s aminek hiányát annyira érezzük: a békességet. Érthető, ha valami ünnepélyes komolyság ül e napon az arcon, a lelki nyugalomnak komolysága, mely a maga némaságával is fennen hirdeti, hogy csak a békesség lelke teheti a világot a mindnyájunk által óhajtvá sejtett boldogság világává.

Ezért kívánunk olvasóinknak mi is békességet karácsony ünnepén, mert tudjuk, hogy ennél jobbat kívánni nem lehet, de szükségesebbet sem.

A mi városunk társadalmi életének képe is ragyogóbb szintőltené, ha megérintené a békesség lelke. Az a bántó zürzavar, mely ugy a nyilvános életben, mint az egymással való viszonyainkban egyaránt uralkodik, bizonyára megszűnnék. Mert naponként kell éreznünk, hogy az ellentétek pusztító küzdelme egyre tart közöttünk is; a bölcsesség helyett a bölcselkedés, értelem helyett a tagadás, tanács helyett az ámitás, hatalom helyett az erőszak, tudomány helyett a kicsinyeskedő szórás-hasogatás, az Ur félelme helyett a nagyképűség sokszor uralkodik nálunk is; összhang helyett találunk bántó zürzavart, örök béke helyett örök harcot.

A harc pedig akár kicsinyben folyik, akár nagyban, mindig erőszakkal, csapások osztogatásával, sebek ejtésével s ezek nyomán támadó fájó kiáltásokkal, keserű ömlengésekkel s zúgolódásokkal jár. Ezért van szükségünk a békességre, mely kioltaná a szenvedélyek harci tüzét s lennének szelid, békés emberek, olyanok, aminők ké a karácsonyi áhitat ünnepélyessége avat bennünket, amidőn családban, templomban s minden életviszonyaink között e szót hangzik felénk: Békesség néktek!

Olvasóinkhoz!

Lapunk a következő ujtóvtól kezdődőleg XIII. évfolyamába lép. Tizenhárom év óta szolgálja híven és lelkiismeretesen városunk és vidékének közügyeit, jövőben is előbbi programunkhoz híven egész lelkesedéssel szándékozik a közérdeket szol-

— És alaposan rámasztak?
— Hogy rá-e?! Kérdezzed csak Kalapáló Kovács Máté keresztkomántól, a tudja, mert ő is ott volt!

— Kigyelmed is eltudja mondani, amint látom.

— Mán hogyne tudnám! A komára csak azért hivatkozom, mert élő tanum rá, együtt bajoskodtunk. Mert aztán ő ápolt, a míg a csontom be nem heggedt.

— Hát, hogy is történt a golyóval?

— Hát tudod, fiam, ... hm. ... hm. ... amint Bécs falát maceraltuk volna, azt mondja a kapitányom hozzám:

— Hallod-e, Gergely?! ... te bátor legény vagy, megteszed, ugy-e?

— Ha csak bátorság kell hozzá, — mondok, — akkor meg, mert annak nem vagyok híján.

— Hát akkor lopódz be a város falain és fogjad el a dán királyt!

— Csak ennyi az egész? — mondok, — még ha addig élek is, megteszem!

— És elfogta?

Csöpp híján! ... Mán a falakon belül voltunk, én meg Kalapáló Kovács komám, és éppen kérdezősködtünk egy vasas dántól, hogy merre tanyázik a király, amikor egy álgugolyó neki vetődött a lábszáramnak. ...

Merően a szemébe néztem az atyafinak és úgy látszik ő maga is elröstellte, hogy akkorát hazudott. De zavara csak pillanatnyi időtöltés volt, mert szemérmelenül így folytatta tovább:

— Fáradt volt a golyó, hát nagyobb bajt

gálni, hazafiaságot, műveltséget, anyagi és szellemi kulturát terjeszteni s előmozdítani.

Vezéreszménket mindenkor a nemzeti érzés képezte, ebben látjuk ma is azt a soha nem muló feladatot és célt, a melyért küzdeni minden időben készek vagyunk.

Helyi ügyeink istápolása, azoknak felszinen tartása fogja különösen célunkat képezni s független véleményünk nyilvánításában és a tények megítélésében feszélyezve soha nem leszünk. Ki fogunk tartani minden téren bátran.

S ha érdemszámba fog vétetni működésünk, ebből az országrész közönségünket illeti, melynek minden tényezője közrehatott munkásságunk kifejtésében. Mi csak kötelességet teljesítünk, midőn a közvélemény szócsovévé szegődünk.

S midőn a n. é. közönséget arra kérjük, hogy mint eddig, a jövőben is pártolja lapunkat, fogadja ezt ezental is szívesen, kérelmünk egyben oda irányul, miszerint az anyagi támogatást se vonja meg tőlünk, lévén az egyik feltétele annak, hogy kötelezettségeinknek képesek legyünk eleget tenni.

Meg vagyunk róla győződve, hogy törekvéseink mellett, kérelmünk nem marad pusztában elhangzott szó.

Dr. Kállai József.

Előfizetési felhívás.

A „Felső-Zemplén” XIII. évfolyamára ezennel előfizetést hirdetünk.

Előfizetési díj a régi: egész évre 8 korona, félévre 4 korona, negyedévre 2 korona.

Azon t. olvasók, kik egyszerre fizetnek elő egész évre, egy díszesen kiállított *előjegyzési* napárt kapnak ajándéku.

A „Felső-Zemplén” kiadóhivatala.

VEGYES HIREK

— **Boldog karácsonyi ünnepeket** kívánunk lapunk t. olvasóinak és munkatársainak. Legyen mindnyájuknak az a szent karácsony, a mit mi óhajtjuk: a szeretet ünnepe!

— **A szolgabírói hivatal köréből.** Bajusz Andor főszolgabíró két heti távollét után f. hó 22-én visszaérkezett városunkba s a szolgabírói hivatal vezetését *Fejér* Elemér tb. főszolgabírótól átvette.

— **Sylvester-esti multság.** F. évi december hó 31-én kedden este a nagymihályi Casinó-Egyesület a Barnai-szálló nagytermében szokásos

nem csinált bennem. Pedig elvihette volna a labomat is!

— Milyen kár, hogy így történt! ... E miatt aztán nem is foghatta el a királyt, ugy-e?

— Én nem, de elfogadtam mással. ... A vasas dán megmondta, hogy a „dupla” (valószínűleg a dippelt értette) sánczokban tanyázik. Amikor a keresztkomám visszacipelt a táborba, hát két földimnek, Szagató Kelemen Gyurkának, — aki fráter volt, én meg strázsamester, mellesleg mondódtam! — meg Sztás Rostás Estvánnak, elmondottam. Ezek aztán elesípték, de a dánok észrevették, osztég karóba huzták őket! ... Száradjon a lelkükön, — jó cimborák voltak!

— Aztán mi lett a vége a háborunak?

— Mán azt csak Kalapáló Kovács köröszt-komám tudná megmondani, mert a fájos lábammal hazaportáltak. Tőle tudtam meg, hogy a bécsi kapukat mégis bedöngetik és azt is, hogy a csatát megnyertük. De nemsokára újra kiütkött a háboru a poroszszal, osztég visszavették tőlünk! ... Haj, aki áldóját! ... Ne szaladt volna nekem az az álgugolyó! ... Majd megmutattam volna én burkusnak! ...

— És most örömmel jegyzem föl, hogy Kereszturra érkeztünk. A kocsi megállott a házunk előtt és enyéim örömmel szaladtak ki elibém. Édes anyám pedig behívta a szíves fuvarosomat, hogy egy kis jó pálinkával hálálja meg a fia hazaszállítását.

Az öreg lekeczmerődött a szekérről, a megizzadt csikókat jól betakarta, hogy kólikát ne kapjanak, aztán szabadkozva, — de máglátszott rajta, hogy mégis szívesen — besántikált a portánkra.

Sylvester-esti társas összejövetelt rendez. Mint értesülünk — s nem leszünk indicsértek, ha eláruljuk, — hogy a rendezőség az estélyre egy kellemes meglepetést tervez, a mennyiben a mulatságot egy néhány fővárosi cabaret-számnak előadásával fogja fűszerezni.

— **A gymnasium ügye.** A Nagymihályon létesítendő, állami gymnasium ügye oly kedvező fordulatot vett, hogy annak felállításáról immár mint befejezett tényről számolhatunk be olvasóinknak. A gymnasium nem mint az eredetileg tervbe volt véve 4 osztályból, hanem teljes 8 osztályból fog állni. A közoktatásügyi kormány t. i. szem előtt tartva ama tény, hogy egy 4 osztályu gymnasium csak a proletariatuszt szaporítja, nem hajlandó ezt a maga részéről is elősegíteni, hanem, ha a város az épület felemelésére szükséges s egyszerűs mind alkalmas telket kijelöli, a köz-el jövőben egy 8 osztályu gymnasiumot fogunk kapni az államtól. E tárgyban városunkban időzött e napokban Dr. *Mázy* Engelbert, kassai tanterületi főigazgató, Dr. *Horváth* Balázs főgymnasiumi igazgató társaságában, a ki ezen örömdetes tény *Walkovszky* Béla városi bíróval közölte. *Walkovszky* bíró megadta a még szükséges információt a főigazgatónak, a ki a miniszternek részletes jelentést fog tenni a viszonyok felől. Városunk képviselőtestülete még ebben a hónapban fog ezzel foglalkozni s így most rajta a sor, hogy esetleges kicsinyes szempontoktól magát vezéreltetni ne engedje s minden áldozat meghozatalával a gymnasiumi épület felemelésére alkalmas telket kijelölje. Mert ha most „ellenzékieskedni” fogunk, a gymnasiumunk — magyarul mondva — örökre *löttek*.

— **Hírlap-árverés.** A nagymihályi Casinóban évenként megtartani szokott hírlap-árverés f. hó 28-án szombaton d. u. 5 órakor fog a Casinó helyiségeiben megtartatni.

— **A nagymihályi ízr. jótékony nőegylet** saját alapítókéjének gyarapítására Nagymihályban a Barnai szálló kassai sz. termeiben 1908. évi január hó 11-én a kassai es. év kir. 34. gyalogezred zenekarának hangversenyével egybekötött táncmulatságot rendez. Műsor: 1. *Neidhardt*: Magyar induló. 2. *Ádám*: „Wenn ich König wäre.” Nyitány. 3. *Strauss*: Varázskeringő. (Walzertraum.) 4. *Lehár*: Szemelvények a „Vig özvegy”-ből. 5. *Lillet*: „Loin de ball” intermezzo. (Vönösnyégy.) 6. *Komrak*: Vig induló. (Egyveleg.) 7. *Papp*: Dal a „Göre Gábor”-ból. 8. *Erkel*: Fantázia a „Bánk-Bán” operából. Beléptíjegy 3 korona. Felülfizetésekközzönnel fogadtatnak és hírlapilag nyugtáztatnak. Kezdeté este fél 9 órakor. Bejárat a Casinó kis kertjén át.

Oda vezettük, abba a szobába, ahol szegény édesapám feküdt a betegágyon.

— Minden jót kívánok az állatorvos urnak! ... — mondotta az öreg és — csodálatos! ... levette a sapkáját is!

— Adj! Isten Szür-Szabó uram! ... felelte édes apám! Hát kigyelmed mi járatban van?

— Vitéz katona fiát liferáltam haza, mert tetszik tudni, megessett a szivem rajta, ahogy gyalogszerrel rötta az országotját!

Az öreg falt egy kis karácsonyi mákost, meg dióst, fölhajtott néhány kupicza pálinkát, azután jó kedvvel hajtott tovább a szomszéd faluba. ...

* * *

Este, a szent ünnep előestélyén, párolgó thea mellett elmeséltem Szür-Szabó István bátyám zamatos mondásait, de a legnagyobb meglepetés mégis csak akkor ért, amikor Istenben megboldogult édes atyám könnyezve a nevetéstől, elmondotta, hogy Szür-Szabó István bátyám — katoná se volt. Sántán jött a világra, egy kurta láb-bal született De rösteli az öreg (vajjon miért?) és ha szerét teheti, az „álgugolyóra” fogja, hogy attól lett nyomorékká.

Már pedig, ha olyan emberek is mesébe való katonakalandokkal füllentenek, akik — katonák se voltak, akkor mi, akik addig ameddig élünk a császár kenyerén: joggal megengedhetjük magunknak ezt az olesó pasziót! ...

... És vajjon van-e katonaviselt ember, aki kisebb vagy nagyobb kiadásban ne lenne: Vitéz Johannesz Hány, Nro. II.?

Fodor Aladár.

— **Nagymihály Uránia.** F. hó 23-án vasárnap este a „Szent László és kora” című sorozat bemutatását befejezték. Ezután **Oppitz Sándor** „Az olasz tavak” címmel rendkívül érdekes és tanulságos felolvasás kíséretében bemutatta Olaszthon tavait, gyönyörűbbnél gyönyörűbb képek vetítésével. A felolvasást **Oppitz** plébános azzal rekesztette be, hogy a közönségnek boldog ünnepeket kívánt, mire a hallgatóság zajos óvációban részesítette a népszerű plébánost.

— **Országos vásár.** A karácsonyi országos vásár f. hó 23-án és 24-én tartott meg városunkban, a mely figyelemmel azon körülményre, hogy az állatfelhajtás még mindig tiltva van, csak gyéren volt látogatott.

— **Zombory Géza távozása.** Midőn a f. hó 10-én megtartott vármegyei közgyűlés lefolyásáról lapunkban referáltunk, **Zombory** Gézának szolgabíróvá történt megválasztását csak száraz tényként regisztráltuk. Most, hogy ezen örvendéses eseményre még egyszer visszatérünk, tesszük ezt az elválás s a bucsuzás, mondhatni fájdalmas hatása alatt. **Zombory** Gézában városunk társadalmi érzékeny veszteséget szenved, ő volt az, a ki mindenből, még anyagi áldozatok árán is kivette a maga részét. Nem volt olyan mulatság, nem volt olyan társas összejövetel, ahol a közkedvelt „Zimbi” — a mint őt a Barnai-vendéglőbeli szaltársaság becézéven elnevezte — részt nem vett volna s derűs jókedvével hozzá ne járult volna a vidámság fölkeléséhez, avagy ha jótékonycélról volt szó, annak oltárára ne áldozott volna. A mai pókhendi világban, midőn a paraszti gőg még egész jelentékeny emberkéknél is hihetetlen mérvet ölt s a jótékonyág ridég zárkózottságra talál, végtére is ezek sem utolsó dolgok. A mi pedig hazafias érzelmeit s correct tisztviselő voltát illeti, tudjuk azt, hogy mily óriási próbának volt kitéve a darabot-kormány idejében, midőn ennek kreaturái főszolgabírói s más jó állásokkal kínálgatták, ő pedig ajánlatukat kereken visszautasította. Ez semmiképen sem kicsinylendő dolog s jóleső érzéssel jegyezzük fel, hogy szolgabíróvá történt megválasztásában, a nagymihályi és a járásbeli megyebizottsági tagokon kívül nekünk is van némi részünk, mert mi voltunk azok, a kik az illetékes körök figyelmét az érdemek előtérbe helyezésével **Zomboryra** irányítottuk. Örvendünk, hogy ezen érdemek nem maradtak elismerés nélkül, most midőn azok jutalmazása s a bűnök büntetése járja. Meg vagyunk róla győződve, hogy egész Nagymihály város közönségének érzelmeit tolnácsoljuk, midőn **Zombory** Gézának szívből mondunk Isten hozzád-ot!

— **Fogtechnikusok gyűlése.** A fogtechnikusok országos egyesülete az elmúlt Léten Budapesten gyűlést tartott, a mely alkalommal **Deák** Jenő helybeli fogtechnikus a hallgatóság részéről nagy tetszéssel fogadott szakelőadást tartott.

— **Karácsonyfa-ünnepély a kórházban.** A karácsonyi szent ünnepének melege a nemesszívű közönség jóvoltából behatolt a nagymihályi kórház falai közé is s vizsgát nyújtott a súlylódó betegeknek. Tegnap f. hó 24-én d. u. 4 órakor szeretetteljes, kedves ünnepet rendezett a kórház vezetősége. Az ünnepen megjelent **Oppitz** Sándor plébános, a kórház részéről pedig jelen voltak: **Dr. Örley** Ödön főorvos, **Dr. Miklós** Móríc alorvos, **Görgey** Géza kórházi-gondnok, továbbá a kórházi ápolónői személyzet s a közönség köréből számosan. Bejárták a kórtermeket, ahol az ágyban fekvő súlyos betegek közt kalácsot, süteményt osztottak ki. Minden beteghez volt egy vigasztaló, kedves szavuk s a szenvedők szívét bizalommal, hittel töltötték meg. Míg a kórtermeket bejárták, azalatt az egyik teremben a könnyebb betegek, a kis gyermekek már áhíttatos csöndben állottak körül a karácsonyfát. A gyermekek ragyogó szemekkel bámulták a hatalmas karácsonyfát, a lobogó gyertyalángot, a lengő aranyszálakat, az ágakat lehúzó, csillogó ezernyi apróságot. **Oppitz** Sándor szent beszédet tartott, melynek végeztével az ünnepség véget ért és a közönség szétszolt.

A karácsonyfa költségeire a következők adakoztak: **Gróf Sztáray** Sándorné, **Kulin** Ödön 10—10 K — **Szóllósi** Sándor, **Weinberg** Jenő; **Stépan** Aladár, **Dr. Eperjesy** Lajos 5—5 K — öv. **Madarász** Lajosné 4 K — **Csurgovich** Györgyné,

Spiegel Samu, **Widder** Béla, **Dr. Kállai** József, **Oppitz** Sándor 3—3 K — **Mihalovics** Jenő, **Dr. Fuchs** Ignác, **Horváth** Sándor, **Tolvay** Imre, **Czibur** Bertalan, **Friedman** Mihály, **Dr. Widder** Márk, **Bartus** Boldizsár 2—2 K — **Barnai** Andor, **Deák** Jenő, **Dr. Kellner** Mihály, **Dr. Preusz** Miklós, **Dr. Guttman** Lipót, **Widder** Bertalan, **Widder** Andor, **Keller** Dezső, **Zombory** Géza, **Pollacsek** Ferenc, **Bereznay** János, **Garbinszky** Sándor, **Sallay** Béla, **Dr. Karczub** Gyula, **Dr. Pogány** Gerő, **Egreczky** Mihály, **Pulchart** Miksa, **Mauzer** János, **Müller** Mór, **Szighy** János 1—1 K — A kórház vezetősége ezután is hálás köszönetét fejezi ki a nemesszívű adakozóknak.

— **Műkedvelői előadás.** A nagymihályi ifjúsági egyesület által f. hó 26-án az „Aranybika” szálló nagytermében rendezendő műkedvelői előadásra immár minden jegy elfogyott, úgy hogy az előadás zsumolt ház előtt fog lefolyni.

— **Megjutalmazott tanító.** A magyar nyelv- és népnevelést Zemplénavármegyében terjesztő egyesület **Kneiszl** Emil helybeli áll. el. iskolai tanítót a magyar nyelv sikeres tanításáért 100 korona jutalomban részesítette.

— **Megyebizottsági tagok pótválasztása.** A vármegyei igazoló választmány határozatához képest vármegyénk területén a törvényhatósági bizottsági tagok pótválasztására határnapul december hó 30-ika tüzetett ki. Ilyen választás 9 kerületben lesz. Járásunk területén: **Abarán** és **Sztáran** lesznek pótválasztások.

— **A hírlapirodalom köréből.** Említettük lapunk egyik számában, hogy **Sátoraljaújhelyben** új lap fog megindulni. A lap már e hét folyamán „Zempléni Napló” címmel megjelenik. Szerkesztői fogják: **Dr. Nagy** Béla ügyvéd és **Roboz** Hugó, a vidéki zsurnalisztika egyik képzett s jeles tagja.

— **Kivándorlási ügynökök veszedelme.** A kivándorlásra csábító ügynökök kinyomozása céljából **Budapestről Lauró** Ferenc és **Bus** János detektívek küldettek ki a gálszécsi és nagymihályi járásokba, kik beható nyomozatok alapján több kivándorlási ügynököt jelentettek fel a közigazgatási hatóságnál. Így feljelentették járásunkból **Gyura** János beretói, öv. **Kalinovszki** Dánielné és **Kalinovszki** József nagymihályi és **Schwarz** Herman laborcsozói lakosokat.

— **Gyászjelentés.** A következő gyászjelentést vettük: **Payzoss** Marinka férjezett **Malonyay** Tamásné férjével **Malonyay** Tamással és fiokkal **Józsikával**, valamint **Payzoss** Anna férjezett **Dókus** Lászlóné férjével **Dókus** Lászlóval és leányokkal **Annával**, úgy a maguk, valamint **Ráczné** szül. **Benyo** Ida s a kiterjedt rokonság nevében is fájdalomtól megtört szívvel tudatják a legjobb és forrón szeretett édes atyjuk, apóskuk, nagyatyjuk, testvér és rokonuknak kissebesi és kelesenyi **Payzoss** Andor Zemplénavármegye nyug. árvaszéki elnökének 65-ik életében **Sátoraljaújhelyben**, 1907. évi december hó 22-én éjjeli 2 órakor történt gyászos elhunytát. Drága halottunkat 1907. évi december hó 23-án fogjuk a ref. egyház szertartása szerint köveshegyi nyaralójából a sátoraljaújhelyi köztemetőbe az anyaföldnek visszaadni. Szeretettel és hálával fogjuk őrizni emlékedet!

— **Járdánk** az elmúlt esős idők alkalmával oly bosszantóan sáros és lucskos volt, hogy ha az időjárás így tart még tovább: léghajón kell közlekednünk. Nincs kizárva, hogy a lucskos idők ismét bekövetkeznek, különösen hóolvadás alkalmával s ha ekkor ismét ebben a cseterben kell járnunk: kár volt aszfaltot csináltatnunk. A városnak ugyan van szabályrendelete, mely előírja, hogy minden háztulajdonos köteles lakása előtt a járdát tisztán tartani; de mi haszna van ennek, ha csak írott malaszt. A rendőröknek szigorúan köteleességükké kell tenni, hogy az aszfalt tisztaságára ügyeljenek s a mulasztásokat jelentsék fel. Az előjáróság annak idején közhírré tette a szabályrendeletet, fölösleges és nem is köteles azt ismételtetni. Ha tehát valakit keményen megbírságnak: magára vessen az illető s ne az előjáróságot vádolja, mert az a köteleességét teljesíti.

— **Könyvtár a vasuton.** Az utast, aki eddig unatkozva töltött órákat a vasuton s alig várta, mikor ér véget fárasztó útja, kellemes meglepetés várja utazása közben. A máv. első és második

osztályú kocsiában pompás kis könyvtár áll rendelkezésre: a „Mozgó Könyvtár” automata könyvszekrénye. Az új magyar irodalom legkitűnőbb termékeit rejti magában a szekrény s az utas egy huszfilleres bedobása ellenében csinos, teljes egészét képező kötetet kap. A rendkívüli olcsó könyv nemcsak uti olvasmányul szolgál, de ügyes ajándéktárgy is, melyet mindenki szívesen fog könyvtárában megőrizni. Dicséretére válik az új vállalatnak, hogy kizárólag magyar írók műveit terjeszti és így a magyar kultúra érdekeit szolgálja.

— **Celibatus a postán.** A kereskedelemügyi miniszter egy most kiadott rendeletével a posta- és táviró segédtisztjelölteket és növendékeket a nősüléstől eltiltja. A rendelet szerint, aki segédtisztjelölti, vagy növendéki minőségben meg nősül, úgy tekintetik, mintha állásáról lemondott volna, emélfogva a szolgálati kötelek alól egyszerűen fölmentik.

— **Harminc év.** A *Pesti Hirlap* az új évvel harmincadik évfolyamába lép. Három évtized alatt Magyarország legkedveltebb, legerterjedtebb lapja lett. Az olvasóközönség szeretetére mindenképen igyekszik is részleg. Politikai irányát illetőleg minden párttal szemben független, szókimondó; társadalmi kérdésekben szabadelvű, demokratikus; szavát lelkesedéssel emeli mindig a közönség érdekében, mert minden sorával a közjót igyekszik előmozdítani. Jeles publicisták és politikusok írják vezércikkeit; elsőrangú, kedvelt írók a tárcáit, humoros cikkeit; kiváló újságírók szerkesztik a rendes rovatait. Kimerítőbb országgyűlési tudósítást egy lap sem közöl; színházi és hír-rovata a leggazdagabb; a közönségtől oly igen kedvelt szerkesztői üzenet pedig minden nap annyi van benne, amennyi más lapnál egész héten sem gyűl össze. Ez a mindennapi szívélyes érintkezés az olvasó-közönséggel és az apróhirdetések rengeteg felszaporodása kétségbevonhatlan bizonyosságai, hogy a *Pesti Hirlap* ma az ország legelterjedtebb, legolvasottabb lapja, mely azonkívül a leggazdagabb tartalma is. Aki most rendel meg először és egyszerre 7 koronát küld be, az kívánatra ingyen és bérmentve megkapja addig míg a készlet tart, a *Pesti Hirlap Naptárát 1908-ra*, mely a naptári részen kívül rendkívül gazdag tartalommal és 40 oldal képpel jelent meg, közhasznú és mulattató részzel, kemény kötésben, több mint 200 oldalon. — A kiadóhivatalt címe, hova a megrendelést küldeni kell: Budapest, V., Váci-körút 78.

10 koronát takarít meg mindenki, aki öltönyeit **Reich Adolf** férfi-szabónál Nagymihályon készítteti. Mérték után legnagyobb választék hazai és külföldi valódi gyapjuszövetekben. Legújabb divatu szabás.

Minden nap **friss vaj** kapható **Gyúrótsik Testvéreknél** Sulyovszky-utca.

Felolós szerkesztő: **Dr. Kállai József.**
Kiadóhivatali művezető: **Lándai József.**

NYILT-TÉR.

(Ezen rovat alatt közöltékért nem vállal felelősséget a szerk.)

Ez év végén,

50 éves pályafutását fejezi be a legjobb magyar élelap, az

»ÜSTÖKÖS.«

Ebből az alkalomból az Üstökös kiadóhivatala azt a kedvezményt nyújtja olvasóinak, (nyilvános helyiségek kivételével) hogy egy negyed évre (3 kor. helyett) 2 koronáért, egy fél évre (6 kor. helyett) 4 koronáért, egy egész évre (12 kor. helyett) 8 koronáért rendelhetik meg az Üstököst.

Utalványcim: „Üstökös” Budapest.

Az Üstökösnek állandó rejtvényrovata van. Minden megfejtő — kivétel nélkül — értékes jutalmat kap.

Az 50 éves jubileum alkalmából megjelenő ünnepi számot minden új előfizető megkapja.

KARÁCSONYI

czukorkák, gyertyácskák, karácsonfa-diszek, finom saloncukorkák, legfinomabb tea- és dessert-sütemény, francia candirozott gyümölcs, malagaszőlő, datolya, prunelles, kitünő lengyel gomba és pergetett méz, különféle diszmü- és bőr-árak, valódi tajték-pipák, asztali- és függő-lámpák, finom porcellán-készletek, evőeszközök stb. a legjutányosabban

BRÜGLER LAJOS

fűszer-, csemege- és diszmüáru-tüzetében Nagymihályon beszerezhetők.

EDELSTEIN és TÁRSA

••••• FÉRFI-RUHA KÉSZÍTŐK •••••
Finom-posztó és gyapju-áru raktár Nagymihályon.

Ajánlja magát mindennemű

polgári, katonai és papi RUHÁK

elkészítésére, magyar, francia, angol és német divat szerint.

Nagy raktár hazai gyártmányú és valódi angol ruhaszövetekben.

Férfi-öltönyök mérték szerint valódi angol szövetből készítve 14 frttól feljebb.

Megrendelések a legrövidebb idő alatt pontosan eszközöltetnek.

Takarékpénztár minden családban.

„Az embert jómódúvá nem az teszi amit megszerz, hanem amit megtakarít.”

Könnyebb a pénzt megkeresni, mint azt megtartani.

„Takarékosságra az embert már gyermekkorában szoktatni, illetve nevelni kell.”

A takarékoság előmozdítása céljából

házi takarékperselyeket

bocsátunk feleink rendelkezésére, a melyek által még a legkisebb összegek is otthon könnyű módon összegyűjthetők, hogy azok aztán Persely Betétkönyvbe helyezve gyümölcsözzenek s így tőkéje gyarapításával, kiki képességéhez mérten vagyonra tehesen szert.

Bővebb felvilágosítással szolgál

a Nagymihályi Gazdasági Bank részvénytársaság.

Földbirtokosok figyelmébe!

A FRANCK HENRIK FIAI-féle kassai pótkávé-gyár igazgatósága a mezőgazdáknek a cikória gyökér természetét is ajánlja a vetésgorgóba bevenni.

A CZIKÓRIA

(katáng gyökér — cichorium inthybus)

mely őszi szántást kíván, tehát már mostan ajánljuk a kísérleti művelésnek szánt talajt még tél előtt előkészíttetni. — A nyers anyag 1908. évben métermázsánként 4 K 10 fill. árban 3% súlylevonással Kassára a gyárudvarba szállítva, vagy pedig 3 K 70 fillérynél ár mellett Töketerebes és Nagymihályi állomáson vétetik át és azonnal készpénzben kifizetetik.

Bővebb felvilágosítással szívesen szolgál a gyári igazgatóság.

Kassán, 1907. november 15-én.

FRANCK HENRIK FIAI.

Az „Első Nagymihályi Temetkezési Vállalat”

elvállal mindenféle temetésekét vidéken is, és pedig a legegyszerűbbtől a legdiszesebb kivitelig.

Raktáron tart dús választékban: érc- és fakoporsókat, továbbá finom nikkel koporsókat, mindenféle szemfedeleket, művirág-koszorúkat, szallagokat, viasz- és szurok-fáklákat.

A gyászeset megtörténtevel, a hozzátartozók bármilyen módon tett értesítésére, vidékre is a lehető legrövidebb idő alatt az intézet megbizottja tiszteletét tenni a rendelmény átvétele végett és gondoskodik annak pontos kiviteleről.

Fakoporsók 1 frttól kezdve feljebb, érckoporsókat gyermekeknek 7 frttól feljebb, nagynak egy öl nagyságban 35 frttól egész 500 frtig.

Az „Első Nagymihályi Temetkezési Vállalat” elvállal kápolnák, termek, szobák bevonását gyászszal, rendelkezik oszlopos gyászkocsival, koszoru-kocsival és saját testőrökkel, szóval minden a temetéshez szükségeltető kellékekkel. A legcsekélyebb rendelménynél is gyors és pontos kiszolgálás biztosítottik.

Kiváló tisztelettel: **Miskovits Béla.**

Sürgőnyezim: Temetkezési Vállalat Nagymihály.